

תת"ע (באר שבע) 1188-11-19 - מדינת ישראל ע"י נ' גבועה טלאל - נוכח ע"י

תת"ע (באר-שבע) 1188-11-19 - מדינת ישראל ע"י נ' גבועה טלאל - נוכח ע"י שלום באר-שבע
תת"ע (באר-שבע) 1188-11-19

מדינת ישראל ע"י

ב"כ עו"ד לישיב בוחבוב

נגד

גבועה טלאל - נוכח ע"י

ב"כ עו"ד דרייגור - נוכח

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בבאר-שבע

[12.11.2024]

כב' הש' אלון אופיר

גזר - דין

רקע כללי -

תחילתה של פרשה זו בשנת 2019 (23.9.19) עת נהג הנאשם רכב בזמן בו רישיונו היה פסול.

בשל תקלה של המדינה, לא הוגש כתב האישום במזכירות בית המשפט במועד אליו זומן הנאשם במקור, ולאחר שניתנה החלטה לזמן את הנאשם, הוא לא אותר תקופה ארוכה (גם מגפת הקורונה באותה התקופה לא תרמה לאיתור הנאשם), ומשטרת ישראל (כך גם בית המשפט) לא הצליחו לאתרו ולזמנו מה שהוביל להתליית ההליכים בתיק עד ליום 25.12.22 עת התייצב מטעם הנאשם לראשונה עו"ד.

בית המשפט אפשר דחייה קצרה של הדיון, אך בדיון הבא ביקש ב"כ הנאשם לשחררו מייצוג הנאשם, וזה שכר שרותיו של עו"ד אחר.

הנאשם טען בתחילה לחפותו, אך לאחר שהוצג להגנה סרטון כחלק מחומר הראיות, חזר בו הנאשם מכפירתו, הודה במיוחס לו ונשלח לקבלת תסקיר (מה שיצר עיכוב נוסף עד לשלב הטיעונים לעונש).

תסקיר ארוך ומפורט התקבל ביחס לנאשם, וביום 17.9.24 טענו הצדדים בפני לעונש.

טיעוני הצדדים בתמצית -

ב"כ המדינה סברה כי מתחם העונש הראוי נע בין מאסר מותנה ועד לשנת מאסר בפועל.

לשיטת המדינה, ומאחר והנאשם ביצע עבירות דומות בעברו, ואף שלא תלוי כנגדו מאסר מותנה בר הפעלה (זאת בשל מועד ביצוע העבירה בפרשה זו, כפי שיורחב בכך בהמשך גזה"ד) עותרת המדינה לענישה המצויה בחלקו העליון של המתחם לו טענה.

המדינה סבורה כי הנאשם רצדיוויסט ולכן ראוי ענישה שתשקף עובדה זו, גם ברכיב הפסילה בפועל שמתחמה נע בין 6 ועד ל- 60 חודשי פסילה בפועל.

ב"כ הנאשם הדגיש בטיעונו את העובדה כי תסקיר שירות המבחן המליץ על ענישה בעלת אופי שיקומי בשל נסיבות חייו המורכבות מאד של נאשם זה.

המדובר בעבירה שבוצעה לפני כ-5 שנים ומאז לא ביצע הנאשם עבירה משמעותית נוספת (עבירות נוספות על סעיף 67 בוצעו לפני ולא אחרי העבירה נשוא פרשה זו).

אין לחובת הנאשם תנאי בר הפעלה ולא מיוחסות לו עבירות נלוות זולת עצם הנהיגה בזמן פסילה עת הוא מורשה ברקע לנהיגה (עבר כדין את כל מבחני הרישוי).

חיי הנאשם כוללים אסונות שונים וקשים שעבר (תסקיר שירות המבחן מתייחס לכולם בפירוט רב) ולמרות זאת הוא מצליח לנהל חיים נורמטיביים, ללא עבר פלילי, תוך שהוא תומך כלכלית במשפחתו באמצעות רישיון נהיגתו ונהיגת טרקטור.

בנסיבות אלה התבקש בית המשפט לאמץ את המלצתו העונשית של שירות המבחן לענישה הכוללת שירות לתועלת הציבור בהיקף של 100 שעות ולהגדרת צו מבחן עבור הנאשם למשך שנה.

דיון -

אין המדובר בפרשה "רגילה" מבחינת נסיבותיה שכן אף שמדובר בכתב אישום "שגרתי" של נהיגת רכב בזמן פסילה ללא עבירות נלוות כאשר הנאשם מורשה לנהיגה במקור, לחובת הנאשם שתי עבירות דומות שבוצעו אף הן לפני כ-5 ו-7 שנים.

סדר ביצוע העבירות ביחס למועדי הרשעות הנאשם לא הופך את האירוע כולו לפשוט יותר להבנה: תחילתו של אירוע הנהיגה בזמן פסילה לראשונה על ידי הנאשם, התרחש ביום 10.7.17 ולגבי אירוע זה נשפט רק ביום 20.5.19.

זמן קצר לאחר מכן ביום 9.9.19 נהג בפעם השנייה בזמן פסילה, וטרם עניינו הובא לבית המשפט וטרם ניתן פסק דין בעניינו, ביצע את העבירה נשוא פרשה זו (נהיגתו הייתה ביום 23.9.19).

משמעות הדבר היא, כי עת ביצע את העבירה הנוכחית, בעברו של הנאשם הייתה הרשעה אחת בגין עבירה של נהיגה בזמן פסילה, אך התנאי שתלוי היה כנגדו כתוצאה מהעבירה הראשונה שביצע, הופעל כלפיו עת נשפט ביום 3.5.22 ונתן את הדין בגין העבירה השנייה שביצע.

יוצא כי בגין העבירה השלישית (שמשום מה לא צורפה לעבירה השנייה ביום 3.5.22) לא תלוי כנגד הנאשם כל תנאי בר הפעלה.

בשל סמיכות הזמנים שבין העבירה השנייה לשלישית שביצע הנאשם לפני כ-5 שנים (פער של 14 ימים בין שתי הנהיגות) ומאחר והמדינה לא פתחה את כתב האישום באירוע השלישי בשל תקלה כזו או אחרת, ספק אם הנאשם יכול היה לצרף את העבירה השלישית לשנייה, וספק אם עורך דינו בתיק השני, ידע כלל על קיומו של אירוע שלישי סמוך.

בסופו של יום, ריצה הנאשם מאסר קצר של חודשיים וחצי בדרך של עבודות שירות בגין האירוע השני ורישיונו נפסל ל-9 חודשים (ראה גזה"ד בתיק 733-12-19 מיום 3.5.22 תעבורה ת"א).

יוצא כי עת ביצע הנאשם את העבירה נשוא פרשה זו, לא היו בעברו שתי הרשעות בגין סעיף 67 בפקודת התעבורה (סעיף 40 בפקודת אינו חל), והתנאי שניתן באירוע הראשון, כבר הופעל לצורך גזירת הדין בתיק זה.

מן המתואר לעיל, ניצבת מצד אחד עבירה חמורה שביצע הנאשם לפני כ-5 שנים, אך מנגד, אוסף של נסיבות הכוללות פתיחה מאוחרת של התיק, מגפת קורונה, חוסר איתור של הנאשם, סיום תיק זהה אחר ללא צירוף המתבקש של תיק זה, החלפת ייצוג וצורך בקבלת תסקיר, יצרו מצב בו ענישה הולמת אינה יכולה להיות מנותקת ממכלול הנסיבות.

הערך המוגן בעבירה של נהיגה של בזמן פסילה הוא שלום הציבור.

בפרשה זו ראוי לנתח את המתחם הראוי ביחס לעבירה של נהיגה בזמן פסילה כאשר הנאשם מורשה במקור לנהיגה ולא ביצע עבירות נלוות זולת עצם הנהיגה בזמן פסילה.

ביום 20.1.20 קבע בית המשפט המחוזי בבאר-שבע, כבוד השופטת שלו, בעפ"ת 21538-08-19 מדינת ישראל נגד גניים (להלן - פרשת גניים) את הדברים הבאים:

"לא אחת נקבע, כי העבירה של נהיגה בזמן פסילה היא אחת מעבירות התעבורה החמורות, שכן מעבר לסכנה הנשקפת לציבור, מנהיגותו של מי שרשות מוסמכת קבעה כי הוא מסוכן באופן המצדיק את פסילתו; הרי שמדובר בעבירה המבטאת זלזול בשלטון החוק וברשויות אכיפת החוק."

בפרשת גניים קבע בית המשפט המחוזי כמתחם ענישה ראוי עונש מאסר בפועל שנע בין 6 ועד 20 חודשי מאסר. אלא שהמתחם לעיל נקבע בפרשת גניים על רקע הדברים הבאים:

"בעניינו, מעבר לחומרת העבירות כשלעצמן, הרי שהנסיבות הקשורות בביצוען, מציבות את הפגיעה בערכים המוגנים ברמה גבוהה. המשיב נהג ברכב לאחר שנפסל במסגרת חמישה גזרי דין שונים, לפסילה מצטברת של 88 חודשים; ובעת שרשיון הנהיגה שלו פקע לפני למעלה מ-14 שנה; ומכלול נתונים אלו, מעיד הן על רמת המסוכנות הגבוהה לבטחון הציבור כתוצאה ממעשיו, והן על רמת הזלזול וההתעלמות שלו מהוראות רשויות אכיפת החוק." במקרים אחרים שקדמו לפסיקה לעיל, וכאשר הנסיבות היו שונות וקלות יותר, קבע בית המשפט המחוזי בבאר-שבע מתחמים אחרים לעבירה של נהיגה בזמן פסילה:

בעפ"ת 59810-07-12 דרור אביטל נגד מדינת ישראל נקבע:

"מתחם הענישה הקבוע לעבירות של נהיגה בזמן פסילה, נע בין מאסר על תנאי בנסיבות קלות באופן מיוחד, עד לתקופת מאסר בת שנה."

מתחם תקופת פסילת רישיון הנהיגה ביחס לעבירה של נהיגה בזמן פסילה, נקבע

בעפ"ת 43966-08-13 (מחוזי באר-שבע) חאלד זידאן נגד מדינת ישראל:

"הטווח של עשרים וארבעה חודשי פסילת רישיון הינו בתוך מתחם העונש ההולם, אשר נע בין 6 חודשים ועד לחמש שנים."

כפי שנקבע בסעיפים 40ב', ג' ו-ט' של חוק העונשין, לחומרת מעשה העבירה בנסיבות ובמידת אשמו של הנאשם יינתן המשקל הראוי לצורך קביעת מתחם הענישה המתאים למקרה הנדון.

בפרשה שבפני הנאשם מורשה במקור לנהיגה והוא לא ביצע עבירות נלוות זולת עצם הנהיגה בפסילה, לא נמלט משוטרים ולא יוחסה לו התנהגות אותה ניתן להגדיר כבריונות כבישים.

כתב האישום מלמד על פסילה אחת שהייתה תלויה כנגד הנאשם עת נהג רכב בפרשה זו.

בנסיבות אלה, מידת הפגיעה בערך המוגן אינה גבוהה, ולכן אני קובע כי מתחם ענישה ינוע בפרשה זו בין מאסר על תנאי ועד ל- 12 חודשי מאסר (כפי שעתרה המדינה בטיעוניה).

מתחם הפסילה בפועל ינוע בין 6 חודשי פסילה ועד ל- 48 חודשי פסילה בפועל.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה -

כפי שהוסבר בהרחבה לעיל, עת בוצעה העבירה נשוא כתב אישום זה (לפני כ-5 שנים) כבר ביצע הנאשם עבירות דומות (אחת מהן בסמיכות זמנים של 14 ימים).

יחד עם זאת, מאז ביצוע עבירה זו, לא חזר הנאשם על מעשיו, ובחמש השנים האחרונות למעט עבירת קנס אחת (דוח מערכת א-3) שנרשם כעבירת מהירות לחובתו, אין לו כל עבירת תעבורה ובאופן כללי אין לחובת הנאשם כל עבר פלילי.

נכון כי אירוע שלישי של נהיגה בזמן פסילה מניב כמעט תמיד עונש של מאסר, אך בהינתן ותק העבירות שביצע הנאשם והיעדר כל עבר תעבורתי ב-5 השנים האחרונות, ספק רב בעיני אם עונש מאסר הוא הפתרון הראוי בנסיבות הנדירות שנוצרו בפרשה זו (קל וחומר כאשר בגין האירוע השני כבר נדון הנאשם וריצה מאסר בדרך של עבודות שירות).

גם אם אצא מנקודת הנחה כי ראוייה ענישה הכוללת רכיב של מאסר (ולו לריצוי בדרך של עבודות שירות) למרות חלוף הזמן והריחוק ממועד ביצוע העבירה, הרי שתסקירו של שירות המבחן כגוף מקצועי שבחן את הנאשם סבור אחרת לחלוטין.

תסקירו של שירות המבחן אינו מסמך דל, אלא מתקרב לתסקיר עומק המתקבל על פי רוב בדיונים המתנהלים בבית המשפט הקהילתי.

קריאה מוקפדת של תסקיר זה מלמדת על נסיבות חייו המורכבות מאד של נאשם זה, על האסונות האישיים שעבר, ועל רצונו הממשי לבסס חיים נורמטיביים נטולי עבירות עם דגש על תחום התעבורה (שכן אין לנאשם זה כל עבר פלילי "קלאסי").

שוכנעתי מתסקירו של שירות המבחן כי לנאשם זה פוטנציאל שיקומי ממשי, ועצם התנהגותו נטולת עבירות תעבורה במשך 5 השנים האחרונות מלמדת כי אדם זה עבר שינוי מהותי בהתנהגותו בכל הקשור לתחום התעבורה. אני סבור כי המלצות שירות המבחן לענישה בעלת אופי שיקומי הכוללת צו מבחן למשך שנה לצד של"ץ בהיקף של 100 שעות אינה תלושה מהמציאות או מהנסיבות המיוחדות והחריגות שנוצרו בפרשה זו. אדגיש כי קבלת המלצות שירות המבחן אינה משום שינוי במדיניות הענישה של בית המשפט ביחס לעברייני תנועה סדרתיים המבצעים פעם אחר פעם עבירה של נהיגה בזמן פסילה. המדובר בעבירה מהחמורות שבפקודת התעבורה, וכמעט תמיד נהיגה שלישית בזמן פסילה תניב ענישה הכוללת רכיב ממשי של מאסר. יחד עם זאת, בית המשפט אינו גוזר דין כ"אוטומט" ולעולם שיקול דעת ובחינה ספציפית של מקרה נתון תוכל להוביל לתוצאה שונה שתהיה צודקת למקרה נתון מבלי שהחלטה מסוג זה תייצר "השלכות רוחב" למקרים אחרים של נהיגה שלישית בזמן פסילה. לסיכום עמדתי, אני סבור כי במקרה זה חלוף הזמן מיום ביצוע העבירה (שלא בהכרח באשמת הנאשם או התנהלותו), נקודת הזמן של ביצוע העבירה מול מועד פתיחת התיק באחור, התליית התיק בשל אי איתור הנאשם, אי צירופו של תיק זה לתיקו השני (ככל הנראה מאחר ותיק זה לא נפתח בזמן) ובמיוחד שיקולי שיקום על רקע המלצות כבדות משקל של שירות המבחן, הובילו אותי לקבלה באופן מלא של המלצות שירות המבחן ביחס לצו המבחן והשל"ץ שאינם יכולים לדור בכפיפה אחת עם מאסר. ביחס לרכיב הפסילה בפועל, נכון כי סעיף 40א' בפקודת התעבורה אינו חל במקרה זה, אך בהינתן כי בית המשפט יקבל את המלצות שירות המבחן וימנע מהטלת מאסר (אף בדרך של עבודות שירות), לא ניתן להתעלם מכך שמדובר בעבירה שלישית על סעיף 67, (וביחס לעבירה השנייה נגזרו על הנאשם 9 חודשי פסילה), מה שיצדיק איזון ההחלטה להימנע ממאסר על ידי הגדלת רכיב הפסילה מעבר ל-9 חודשים, אך מתחת לשנה כדי להימנע מפגיעה בפוטנציאל השיקומי כפי שהמליץ שירות המבחן. לפיכך, הנני דן את הנאשם לעונשים הבאים: א. קנס בסך 1000 ₪ או 10 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם תוך 120 יום מהיום. את התשלום ניתן יהיה לשלם כעבור שלושה ימים מיום מתן ההחלטה/גזר הדין. לידיעתך, החוב מועבר למרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, בהתאם להחלטה/גזר הדין שנקבע ובהתאם לתשלומים שקבע בית המשפט. עליך לשלם את חוב הקנס/ הפיצוי/ ההוצאות לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות: • בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il (ניתן לשלם בפריסה של עד 18 תשלומים בהסדר קרדיט) או חפש בגוגל "תשלום גביית קנסות"

· מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון 35592* או
בטלפון ****-*****

· במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).
לידיעתך: בחלוף המועד לתשלום המרכז לגביית קנסות ברשות האכיפה והגבייה ינקוט הליכים לגביית החוב.
למידע נוסף ותשלום הקנס ניתן לפנות גם לנציגי המרכז לגביית קנסות ברשות האכיפה והגבייה במוקד המידע
והשרות הטלפוני בטלפון מספר 35592* או בטל' מספר ****-*****.

ב. הנני פוסל את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון הנהיגה לתקופה של 11 חודשים.
רישיון הנהיגה יופקד תוך 120 יום מהיום במזכירות בית המשפט ואם לא יעשה כן יחשב
הנאשם פסול מיכולת לקבל או להחזיק רישיון נהיגה, אך פסילתו לא תימנה.
מאחר והנאשם מתפרנס מהפעלת טרקטור, אני קובע כי הפסילה לא תחול על דרגה 1 של רישיון נהיגת הנאשם והוא
יוכל לנהוג במהלך ריצוי פסילתו טרקטור בשטח עבודתו בלבד.

ג. הנני פוסל הנאשם מלקבל או מהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 8 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים.
ד. הנני גוזר על הנאשם 6 חודשי מאסר אשר ירוצו במידה והנאשם יבצע ויורשע בביצוע עבירה
של נהיגה בזמן פסילה והכל תוך 3 שנים מהיום.

ה. אני קובע כי הנאשם יבצע 100 שעות לתועלת הציבור וזאת תוך שנה אחת מהיום.
עבודות השל"צ יבוצעו במיקום כפי שקבע שירות המבחן למבוגרים בחוות דעתו.
ו. הנאשם יהיה תחת צו מבחן של שירות המבחן במהלך השנה הקרובה ושירות המבחן מתבקש
לדווח לבית המשפט על ביצוע עבודות השל"צ כנדרש במקביל לפעילות הנאשם תחת צו המבחן.

בהתאם לחוק, בית המשפט מסביר לנאשם ורושם לפניו כי הנאשם מבין את ההסבר לפיו
אי ביצוע עבודות השל"צ כנדרש בפרק הזמן שנקבע, עשוי להוביל להפקעת רכיב ענישה זה
ולגזירת עונש אחר במקומו.

עותק מפרוטוקול זה יועבר לשירות המבחן למבוגרים.

זכות ערעור לצדדים תוך 45 יום מהיום.

ניתנה היום, י"א חשוון תשפ"ה, 12 נובמבר 2024, בהעדר הצדדים.